

ILLUSTRISIME

AC

CELEBERRIME VIR.

Est hæc altera est, quam beneficiorum in me colatorum dudum **TIBI** decrevi, optata gratulatio! in qua nihil felicius, nihil animo meo magis accommodatum accidere posse prævidebam, quam quod et gratus esse deberem, et palam dicere possem.

Nam etsi **TU** humilitate propemodum nimia, in iis, quos cumulatis artissime **TIBI** devinxisti beneficiis, gratitudinis vocem continuo comprimis, et memori in mente leve facti vestigium, quod expunctum potius cuperes, superesse velis, id in mea hac causa, crudelior

⌘

lior

6
lior quam generosior contendere non potes.

Equidem neque ego, aut quæ mihi, aliis præclare fecisti, quanquam deberem, in vulgus indicare unquam hic constituo, aut impudenter me amare, et in capite libri TUO NOMINI sacri licentiosius me TIBI laudare, aut demum sæde TE adulari volo aut possum: ut enim prius a viribus, ita posterius a voluntate in integrum abest, et omni ingenuo viro, tum maxime austero Luxemburgo indignum; sed id solum in lucem protrahere gestio, Paterna pene cura

*cura TE meo præfuisse studio, Artem
humane salutis sacram non solum meis
TE infudisse auribus, sed et ita animo
inscripsisse, ut, quæ quidem ego hodie
et limata et exquisita proferre possum,
TUA esse clare intelligantur.*

*Quæ cum ita sint, me, nec animi
TUI gravitas prohibere voce, nec ma-
gnitudo, quo minus honoratus sis, in-
terpellare possunt, nec, si demum TIBI
Religio cordi est, unquam debent.*

*Etenim eo severitatis haud progredi
TU potes, ut me et falsum, dum fan-*

X 2

fan-

fanctę promifi, me eos, qui me Artem
Medicam docuerunt, in eaque insti-
tuerunt & promoverunt, parentum lo-
co habiturum & honoraturum, *jurasse*
velis, et TUO labore partam gloriam
intercipere cogas; hoc enim etiamsi op-
tares, imo iuberes, ego sane haud su-
stinerem, nec obedirem, cum eo semper
sim jure, ut et honestę et bonę causę
indeclinabilem, qui nec minimum qui-
dem de ea alteri concedat, afferam ani-
imum.

Quapropter pro summo meo jure, et
honorem *TIBI* a Discipulo haberi ho-
die,

die, et gratias olim clanculum solum
habitas, et per furtum hinc inde
actas, cum pro rerum aliarum magni-
tudine, quas gessisti, tum pro mea im-
primis institutione, nunc **TIBI** persol-
vi etiam invitus pati debes; et, æquo,
crede mihi **ILLUSTRISSE** van
SWIETEN, id semel, cum et ex an-
tiquissimo et candidissimo affectu persol-
vantur, patere animo; alias etiam ego
jam minus mitis, **TUO** severus ma-
gis exemplo, pro eodem meo jure, ad
capiendam qualemcunque ex hoc, quod
TIBI inscribo, opere laudem, **TE** co-
gam adigamque. Quid enim in illo est,

X 3

et

et grave et ponderosum, quod **TUUM**
non sit? quod non sit ex **TUIS** colle-
giis exscriptum, aut demum sic inter
colloquendum, a **TE** profectum? ut
mei Discipuli non mihi, sed **TIBI** ob-
strikti esse debeant. Sed nonne maluis-
ses hæc in publicum haud efferrî? et
TUA et mea culpa est: cur **TU** adeo
parum laudis cupidus, ego **TUÆ**
amans?

Postremo annuos Discipulorum, et
quod egregii sint, et amari mereantur,
labores **TIBI** plurimum commendo,
non adeo me ipsum, aut meos: sive enim
mu-

munus officii ad amissim exequar, nec
laude aliqua, nec recommendatione ma-
jori dignis, fidem datam solum libero;
sive non exacte adimpleam, exprobra-
tionem et odium merui; illi vero nec
publici muneris vi adstricti, nec ulla
lege coacti, sed ab omnibus conditioni-
bus vacui, sua sponte, omni cura stu-
dioque in Medicarum rerum cogniti-
onem ita rapiuntur, ut et studii Profes-
sores admoneant, et aliquando ad id etiam
cogant. Non sine summa animi volup-
tate recordor præmaturorum in studiis
progressuum THA. BAYER, PHIL.
MARHERR, A. KRAMMER, quos
TU

TU IPSE in examinibus miratus. Maximo cum oblectamento saepius lego illud a perspicacissimo MARHERR de Actione musculorum solutum problema cathedra dignum: studentium vero adhuc MICH. HEMMEL, MICHAEL. ZURBRUCKEN, quam brevi exploraturus es, capacitatem obstupesco; hos si TU amore, beneficiis complectaris, ut soles et debes, ultra expectationem mihi gratificaris.

RES